

Vypracováno

23. 8. 2013

PRÍLOHA

MVCRP00Z8CHN

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 15. 8. 2013
podpis: [Podpis]

Praha 15. 8. 2013
Č.j. MV - 76250 - 4/VS - 2013

Dotatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-076250)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0089 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle §152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 5. 2013, č.j.: VS-3297/53/2-2012, kterým bylo zamítnuta žádost pana [Jméno] – Kazachstán, státního občana Kazachstánu, trvale bytem [Adresa], [Adresa] (dále jen „žadatel“), právně zastoupeného [Jméno], advokátem se sídlem [Adresa], proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 5. 2013, č.j.: VS-3297/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, se rozklad **z a m í t ě.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Krajského úřadu Vysočina o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 13. 12. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 9. 5. 2013 byla jeho žádost podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

Žadatel uvádí příjezd do České republiky v roce 1997. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen od 10. 7. 1998 z důvodu sloučení rodiny se státním občanem České republiky, za něhož byla krátce provdána jeho matka. Je svobodný a bezdětný. Rodiče žadatele jsou státní občané Kazachstánu, o dva roky staršímu bratrovi byl v dubnu 2013 vystaven příslib udělení státního občanství České republiky. Po absolvování základní školy v České republice, žadatel v červnu 2010 ukončil úspěšně střední školu v Brně, obor kadeřník a společně se svou matkou, která je rovněž kadeřnicí, pracuje od ukončení školy v provozovně [Adresa] v Třebíči. V dotazníku k žádosti uvedl výši měsíčního příjmu 20 000 Kč.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 6. 3. 2013, č.j.: VS-3297/53/2-2012 podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo do 2. 4. 2013 a zároveň žadatele vyzvalo k odstranění nedostatků žádosti, s konkrétním výčtem požadovaných dokladů, potvrzení a prohlášení. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství a rovněž ho podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyzvalo o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Žadatel byl tímto usnesením rovněž upozorněn, že podle evidence cizinecké policie v Jihlavě pozbyl žadatelův průkaz o povolení k trvalému pobytu platnosti dne 26. 3. 2012. Vzhledem k nepožádání o prodloužení platnosti tohoto průkazu Ministerstvo vnitra konstatovalo, že se žadatel dopustil přestupku podle § 156 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“). Žadateli bylo dále sděleno, že vzhledem k této skutečnosti nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, která požaduje mj. plnění povinností vyplývajících z ustanovení zákona č. 326/1999 Sb. Žadateli bylo v této souvislosti dále sděleno, že může požádat o prominutí splnění této podmínky podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, pokud prokáže důvody zvláštního zřetele hodné, které způsobily zanedbání této povinnosti.

Žadatel byl dále poučen, že předložení požadovaných dokladů je nezbytné ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a k prokázání splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, v intencích § 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství. Zároveň byl žadatel poučen, že pokud požadované doklady nepředloží Ministerstvu vnitra ve stanovené lhůtě, nebo před jejím uplynutím nepožádá o její prodloužení, může být řízení o jeho žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Dne 8. 4. 2013 byly Ministerstvu vnitra některé z požadovaných dokladů doručeny.

III.

Z odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra vyplývá, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti více než požadovaných pět let. Jeho výpis z Rejstříku trestů je bez záznamu a žadatel prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Z dokladů, které jsou součástí státoobčanského spisu a týkají se veřejného zdravotního pojištění vyplývá, že žadatel v období od září 2010, kdy je veden jako osoba samostatně výdělečně činná, nehradil splátky na pojistné na veřejné zdravotní pojištění v zákonem stanovených lhůtách. Poslední dlužnou částku ve výši dosahující necelých 9 000 Kč včetně vyměřeného penále uhradil žadatel dne 2. 4. 2013, den před vystavením požadovaných dokladů Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky k žádosti. Žadatel však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nesplňuje i z důvodu porušení zákona č. 326/1999 Sb., neboť ve lhůtě devadesát dnů před uplynutím platnosti jeho průkazu o povolení k trvalému pobytu nepožádal o prodloužení platnosti. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by byl za porušení zákona č. 326/1999 Sb. sankcionován. Na upozornění Ministerstva vnitra v této věci ve výše uvedeném usnesení nijak nereagoval a o prominutí splnění této podmínky nepožádal.

Vzhledem k tomu, že žadatel nesplnil jednu ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, která mu nebyla prominuta, rozhodlo Ministerstvo vnitra způsobem uvedeným ve výroku napadeného rozhodnutí a žádost zamítlo.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný blanketní rozklad, směřující proti celému rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno žádosti žadatele s tím, že odůvodnění zašle do 14 dnů. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti převzal žadatel dne 13. 5. 2013 a dne 27. 5. 2013 byl blanketní rozklad spolu s plnou mocí k zastupování předán k poštovní přepravě. Dne 5. 6. 2013 bylo Ministerstvu vnitra doručeno odůvodnění blanketního rozkladu.

Žadatel v rozkladu prostřednictvím svého právního zástupce zrekapituloval důvody, na základě kterých nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Uvedl, že je pravda, že se dostával do prodlení s úhradou splátek na pojistné na veřejné zdravotní pojištění, ale je také skutečností, že je osobou samostatně výdělečně činnou a je tedy pro něj těžké zajistit si takový objem práce, aby byl schopen dostát všem svým platebním povinnostem a zároveň mít dostatek prostředků na své živobytí. Veškeré nedoplatky na pojistném i penále uhradil a do budoucna bude své povinnosti řádně plnit.

Ministerstvo vnitra v zamítavém rozhodnutí uvedlo, že platnost průkazu o povolení k trvalému pobytu žadatele skončila dne 26. 3. 2012. Žadatel namítá, že toto tvrzení není pravdivé, neboť má v České republice trvalý pobyt do 4. 6. 2016, jak

plyne z přiložené části kopie tohoto dokladu. Dle názoru žadatele se tedy nemohl dopustit přestupku podle zákona o pobytu a nemohl tedy žádat ani o prominutí splnění předmětné podmínky.

Žadatel doplnil, že je v České republice plně asimilován a chtěl by být jejím řádným občanem s vědomím všech povinností, které jsou s tím spojeny. Na závěr uvedl, že jeho bratr je v podobné situaci a byl mu vydán příslib udělení státního občanství České republiky.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti, důležité pro rozhodnutí.

Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (dále jen „Ústava“), z něhož vyplývá, že nabývání a pozbývání státního občanství stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, který výslovně stanoví v § 7 odst. 1 podmínky, které musí žadatel o udělení státního občanství splňovat. Při posuzování žádosti o prominutí splnění některé z podmínek, stanovených pro udělení státního občanství, se vychází z předpokladu, že jde o výjimku, pro kterou musí být dány závažné důvody. V celém správním řízení o udělení státního občanství České republiky se ministr vnitra řídí zásadami uvedenými v § 2 a § 3 správního řádu, i dalšími právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu České republiky. Každá žádost je posuzována nejen z toho hlediska, aby byly zabezpečeny a chráněny zájmy žadatelů, ale aby přijaté řešení bylo v souladu se zájmy České republiky, a aby při rozhodování skutkově podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí, že „...stát má nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s.. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí

posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti o jeho udělení. Ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

Ministr vnitra rozhoduje vždy, tak jako v tomto případě, na základě předložených dokladů a při svém rozhodování přihlíží ke všem okolnostem konkrétního případu, které svědčí jak ve prospěch, tak i v neprospěch žadatele. Základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti je splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství.

Jak již bylo výše v rozhodnutí o rozkladu uvedeno, žádost byla zamítnuta z důvodu neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra konstatuje, že státní občanství je považováno za trvalý, úzký a pevný vztah mezi fyzickou osobou a Českou republikou. Tato integrace je charakterizována prokazatelným dlouhodobým dodržováním právního řádu České republiky a rovněž rodinnými, pracovními a sociálními vazbami.

Ministr vnitra považuje odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra jako prvostupňového správního orgánu za řádně odůvodněné, plně přezkoumatelné a v souladu jak se zákonem o státním občanství, tak s ustanoveními správního řádu, kdy byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a kdy Ministerstvo vnitra rozhoduje ve skutkově shodných nebo obdobných případech (o žádostech) tak, aby nevznikly nedůvodné rozdíly. Ministerstvo vnitra se při rozhodování zabývalo dostatečně všemi okolnostmi případu, avšak vzhledem k uvedenému nemohlo jinak, než žádost zamítnout z důvodu, že žadatel nepředložil důvody zvláštního zřetele hodné, které by umožňovaly splnění této podmínky prominout, a to jak v oblasti veřejného zdravotního pojištění, tak zákona o pobytu.

Žadatel v rozkladu sám uvádí, že si je vědom, že jeho jednání na území České republiky nebylo v souladu s právními předpisy tohoto státu. Tvrzení žadatele o nedostatečném finančním příjmu není pro ministra vnitra důvodem hodným zvláštního zřetele, na základě kterého by mohlo být splnění této podmínky žadateli prominuto. Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že sám žadatel v dotazníku uvedl svůj měsíční příjem ve výši 20 000 Kč, což ministr vnitra i vzhledem k tomu, že žadatel tuto částku má pouze pro svou osobní spotřebu, nepovažuje za nedostatečný příjem. Žadatel nehradil splátky na pojistné na veřejné zdravotní pojištění dlouhodobě, dlužná částka nebyla zanedbatelná, přičemž porušování právních předpisů v oblasti veřejného zdravotního pojištění se žadatel dopouštěl i v průběhu správního řízení o žádosti. Ministr vnitra tak nenabyl jistoty, že ze strany žadatele nebude k porušování těchto povinností docházet i nadále.

Ministr vnitra připomíná, že žadatel v současné době disponuje v České republice statutem povoleného trvalého pobytu a toto pobytové oprávnění mu

garantuje převážnou většinu práv, které pro své faktické žití v České republice potřebuje.

K další námitce žadatele ministr vnitra sděluje, že žadatel se mýlí, pokud uvádí, že jeho průkaz o povolení k trvalému pobytu je platný do dne 4. 6. 2016, což dokládá prostou kopií druhé a třetí strany tohoto průkazu, kde je toto datum vyznačeno. V této souvislosti ministr vnitra upozorňuje, že průkaz o povolení k trvalému pobytu se vždy váže na konkrétní cestovní doklad, který musí být na druhé straně tohoto průkazu blíže specifikován. Je zde tedy uvedeno číslo cestovního dokladu, stát, který jej vydal a datum jeho platnosti. Z výše uvedeného plyne, že datum 4. 6. 2016 je datum platnosti cestovního dokladu žadatele a nikoliv datum platnosti jeho průkazu povolení k trvalému pobytu, které je uvedeno na straně čtvrté a následující. Žadatel již více než rok nevlastní platný průkaz o povolení k trvalému pobytu, což je dle názoru ministra vnitra hrubé porušení zákona o pobytu.

Ministr vnitra v rámci posuzování jednotlivých žádostí také hodnotí, do jaké míry může žadateli způsobit neudělení českého státního občanství problémy v procesu integrace do české společnosti, včetně pracovní. Při tomto hodnocení vychází z čl. 42 odst. 2 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. (dále jen „Listina“). Článek 42 odst. 2 Listiny stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a základních svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům České republiky.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Důvodem zůstává nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, která žadateli nebyla prominuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

Ministr vnitra:

